

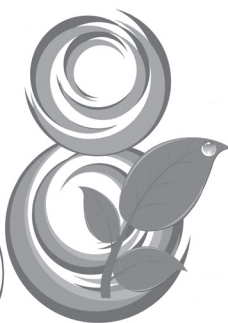

FEROVIARII Moldovei

N 8 (5824) 4 martie 2015

Ziarul apare din 1 mai 1941

Martie

Femeia fericită face toată lumea fericită

Dragi femei – angajate și veterane ale Căii Ferate a Moldovei!

Vă adresăm cele mai cordiale felicitări cu ocazia minunatei sărbători a primăverii – Ziua internațională a femeii! 8 Martie este o zi deosebită a anului. Această minunată sărbătoare a primăverii ne amintește tuturor, că ceea ce este mai scump pe pământ ține de numele femeii, de năzuința eternă a acesteia la pace și făurire. La CFM muncesc mii de femei. Fiecare al treilea feroviar este reprezentantă a jumătății frumoase a omenirii. Toate sînteți specialiste de înaltă calificare, vă caracterizează competența și spiritul de disciplină.

Energia creatoare, pe care o emanați, sirguinta, tendința de a împărtăși cu bărbații responsabilitatea pentru soluționarea problemelor complicate în toate domeniile activității de producere ale căii ferate merită cea mai profundă recunoștință.

Dumneavoastră imbrinați reușit cariera cu munca de educație a copiilor și grijile casei, înmulțiți tradițiile și valorile familiale.

În această zi de sărbătoare vă adresăm cele mai sincere cuvinte de recunoștință pentru activitatea impecabilă în cadrul Magistralei moldovenești, pentru capacitatea de a iubi viața, în pofida tuturor greutăților, a dăruirii celor din jur încredere, căldură și speranță.

Vă dorim multă sănătate, fericire și bunăstare dumneavoastră și celor apropiați, dispoziție primăvăratică și succese în toate.

Serghei TOMSA,
director general interimar
al ÎS «Calea Ferată din Moldova»

Serghei LOGVINENCO,
vicepreședinte al Sindicatului
feroviarilor din Moldova

LUNI = ZI A CONTROLULUI

Luni, 2 martie curent, Serghei TOMSA, director general interimar al ÎS «Calea Ferată din Moldova», a desfășurat ziua controlului.

Sefii principalelor servicii de la calea ferată au prezentat conducătorului magistralei informații despre situația operativă. S-a discutat despre asigurarea securității circulației, protecția sănătății și securitatea muncii; despre starea de lucruri în cadrul serviciilor semnalizare și comunicații, linii, locomotive și vagoane, pasageri. Conform informațiilor serviciului medical, la magistrală a crescut numărul bolnavilor de viroze. S-au înregistrat și cazuri de gripă, dar semnele unei epidemii cu această boală infecțioasă lipsesc.

Odată cu sosirea primăverii s-a majorat volumul de muncă al feroviarilor legat de consecințele funcționării infrastructurii în perioada de iarnă. Serghei Tomșa a atras în special atenția picheților asupra posibilității căderii pietrelor de pe stînci pe sectoarele Bălți—Soldănești—Mateuți și Ocnîța—Moghiliov—Podoliskii. Acestea trebuie verificate de urgență pentru a preveni apariția fenomenului periculos de cădere a pietrelor pe linia de cale ferată.

Situația economico-financiară a magistralei continuă să rămână complicată. Principalii indicatori de producere devansează mult normele lunare. Astfel, în luna februarie planul de încărcare a fost îndeplinit în proporție de 74,8 la sută, planul la încărcăturile locale — cu 92,8 la sută, cel al mărfurilor de tranzit — cu 90,2 la sută. S-au diminuat cu 50 la sută încasările din vânzarea biletelor de călătorie.

Activitatea colectivului căii ferate în regimul săptămîinii de muncă incompletă este una din acțiunile, ce permit economisirea mijloacelor bănești pentru asigurarea funcționării în continuare a magistralei. În asemenea condiții deloc simple este foarte important a ține mereu sub control asigurarea securității circulației trenurilor de marfă și călători.

Irina KRAEVSKAIA

Fără femei viața e imposibilă. De altfel, ca și munca...

Circa o treime din colectivul Întreprinderii de Stat «Calea Ferată din Moldova» o alcătuiesc reprezentantele sexului frumos. Orice funcție ar ocupa și orice gen de muncă ar presta, ele obțin mereu rezultate bune. Aceasta e opinia unanimă a multstimatilor noștri conducători-bărbați. Ei sînt mindri, că zilnic în preajma lor muncesc feroviare talentate, fermecătoare, într-adevăr indispensabile, care impresionează zi de zi printr-o capacitate de muncă inepuizabilă, energie, frumusețe și înțelepciune. Tot ei sînt convinși, că 8 Martie este o zi specială. Este sărbătoarea omagierii Femeii, ziua în care triumfă dragostea, respectul, bunătatea și toleranța, este simbolul primăverii, de care țin aspirațiile noastre spre frumos și speranțele de schimbare în bine.

De-acă angajatele magistralei ar fi întrebate, care este pentru ele cea mai romantică sărbătoare, răspunsul ar fi univoc: firește, 8 Martie. Explicația lor e simplă: în această zi toți bărbații devin deosebit de atenți și grijulii cu mamele și bunicile, cu soțiile și surorile, colegile de serviciu. Ce-i drept, își exprimă regretul, că o asemenea zi e doar o dată pe an.

File de istorie. După cum se vede, feroviarele și-au cîștigat dreptul de a munci la magistrala de fier prin minunatele lor calități profesionale, demonstrate pe parcursul istoriei mai lungi de un secol de funcționare a transportului feroviar în ținutul nostru și peste hotarele lui. Conform mărturiilor istorice, chiar din momentul creării sale calea ferată a fost un domeniu de activitate pur masculin. Legenda spune, că s-a ordonat ca «**mujerile să nu se apropie nici la o poștă de calea ferată**».

Unicul loc de muncă, unde femeile au fost admise practic de la începutul exploatarei căilor ferate, a fost cel de paznic de barieră. În momentul înființării drumului de fier în ținutul nostru, adică în anul 1871, Departamentul căilor ferate a stabilit, că femeile pot fi acceptate și în calitate de telegrafiste. Erau angajate în exclusivitate domnișoare și văduve. Legislația limita și numărul femeilor angajate. Conform regulilor stabilite în baza Regulamentului din 17 noiembrie 1889, «persoanele de gen feminin pot fi primite la lucru în birourile Direcției căilor ferate, serviciilor și secțiilor filialelor liniare într-un număr, care să nu depășească 10 la sută din numărul total al salariaților biroului

respectiv, cu excepția serviciului taxe și secțiilor de statistică, unde femeile angajate pot alcătui 15 la sută».

În conformitate cu regulile de altădată, femeile au început să fie angajate nu doar pe post de telegrafiste și paznici de barieră, ci și în calitate de ziariste, specialiste în oficii, copiatoare, contabile, desenatoare, casierite de bilete, învățătoare, bibliotecare, medici, felceri, moașe.

Treptat se lărgeau drepturile persoanelor de gen feminin de a ocupa posturi la calea ferată — inclusiv contabili superiori, desenatori și secretare în oficiile și contabilitatea Direcției căilor ferate și specialiști ai birourilor, contabili, copiatori în oficii și birourile liniare. Femeile angajate trebuiau să posedă studii cel puțin medii. «De prioritate la angajare se bucurau văduvele și orfanele foștilor funcționari, apoi fiicele lucrătorilor căilor ferate și, în sfîrșit,

rudele apropiate ale angajaților și foștilor angajați ai căilor ferate».

Femeia era supusă unui minuțios examen medical. Or, exista părerea, că circulația trenurilor «provoacă daune sănătății»...

Odată cu începutul primului război mondial s-au produs noi modificări privind spectrul profesiilor pentru femei, inclusiv la calea ferată. Acestea au început să ia locul bărbaților în funcțiile de ajutor al șefului de stație, împieगत de mișcare la stații și halte, casier și ajutor de casier, cantaragiu, conductor în trenurile suburbane de pasageri, însoțitor al vagoanelor de dormit. În plus, s-a permis angajarea fără limită a femeilor în secretariate și contabilități.

Astfel, pas cu pas femeile ocupau spațiul feroviar pentru a-și putea aplica cele mai bune calități profesionale.

... La ora actuală rolul feroviarilor în funcționarea transportului feroviar al Moldovei este incontestabil. Ele primele întîmpină pasagerii la ghișeele de bilete și în trenuri, organizează procesul de trafic, gestionează mijloace tehnice complicate și cele mai noi tehnologii informaționale, soluționează probleme de ordin economic și legate de forța de muncă.

Deși se stipulează mereu, că profesia de feroviar nu presupune divizarea pe genuri, totuși trebuie să fim de acord, că femeile poartă o responsabilitate dublă. Ea nu doar îndeplinește profesionist obligațiile de serviciu. Oricît de mult timp ar petrece femeia la serviciu și cît de reușită nu i-ar fi cariera, ea este cu gîndul în primul rînd la familia sa. Angajatele magistralei noastre poartă cu demnitate povara grijilor familiale, educă copiii, creează o atmosferă de bunăstare și încredere în viitor.

Florile, care se oferă de obicei femeilor de 8 Martie, sînt ca și o declarație de dragoste. Ca o modalitate de a mulțumi tuturor reprezentanților sexului frumos — pentru că există, pentru că sînt așa cum sînt: gingașe, tandre, unice.

Fără a-și ascunde admiratia, bărbații-feroviarilor le doresc tuturor angajatelor magistralei multă sănătate, bucurie, zîmbete, fericire și dragoste cît ar putea duce!

Irina KRAEVSKAIA

Omagiu feroviarilor destoinice

Natalia MLADINA, tehnician la districtele nr. 12 și nr. 14 ale secției linii Basarabeasca, muncește la Calea Ferată a Moldovei 36 de ani. Împreună cu soțul Nicolae au crescut și educat doi copii minunați — Ana și Pavel, care, la rindul lor, le-au dăruit trei nepoți ca trei flori: Nichita de 10 ani, Andrei și Alexandru de câte 2 anișori.

Stația feroviară largara de la sudul republicii a marcat întreaga viață a Nataliei Mladina. Anume aici ea și-a început în anul 1979 biografia de muncă și viața familială, care continuă în cel mai fericit mod până în prezent.

...Absolventă a Colegiului feroviar din Vinița, specialitatea «Silvicultură», tinăra Natalia a fost repartizată la Calea ferată Odessa—Chișinău. Administrația secției

Unica doamnă la două districte

Chișinău plantații de protecție i-a încredințat postul de maistru-silvicultor la stația largara. A muncit în această calitate patru ani. Între timp a întâlnit la largara un băiat bun pe nume Nicolae, cu care a întemeiat o familie.

La aceeași stație largara munceau și picherii secției linii Basarabeasca, de activitatea cărora s-a arătat interesată N.Mladina. În anul 1983 ea s-a transferat la această întreprindere și iată că deja pe parcursul a 32 de ani muncește tehnician la di-

strictele nr.12 și nr.14 de la stațiile largara și Cahul. Ea perfectează corect și calitativ documentația tehnică, efectuează calculele contabile, participă de rînd cu maistri-picheri la reviziile lunare, de primăvară și toamnă cu comisia ale căii ferate. Maistri-picheri ai districtelor nr.12 și nr.14, veteranii transportului feroviar Eugeniu Bordea și Ion Moga împreună cu montatorii linii asigură securitatea circulației trenurilor pe sectorul largara—Cahul.

La cele două districte muncesc 38 de persoane — câte 19 în fiecare. Toți sînt bărbați. Doar tehnicianul celor două districte este femeie. Natalia Mladina se bucură de respect în colectiv. Apropo, în fiecare an colegii-bărbați o felicită cu ocazia Zilei internaționale a femeii 8 Martie, adresându-i cele mai frumoase urări de bine.

Și în familia Nataliei Mladina predomină bărbații: la soțul Nicolae și feciorul Pavel s-au mai adăugat cei trei nepoți bravi — Nichita, Andrei și Alexandru. Deși pe 8 Martie alături va fi doar soțul, deoarece copiii sînt pe la casele lor, aceeași împreună cu nepoții o vor felicită pe mama și bunica dragă. Dînsa o merită din plin.

Liliana NICHIFOROV

Imagine din arhiva familiei

Imagine: Svetlana KRIVOKULISKAIA

Pe cînd era abia o fetișcană, în anul 1984, s-a angajat la stația Bender **Valentina MATFEI (în imagine)** în funcția de casier marfă. S-a întâmplat așa că activitatea la calea ferată i-a devenit parte a destinului. Și astăzi păstrează fidelitate acestui domeniu. Din 2007 ea muncește casier marfă superior.

Dacă e să fie caracterizată în câteva cuvinte, acestea ar fi următoarele: sirguincioasă și modestă, responsabilă față de obligațiile de serviciu, respectată și cu autoritate în colectivul de mișcăriști al stației și în mediul clienților. Soție bună și mamă grijulie pentru cei doi feciori.

Felicitări cu ocazia sărbătorii, doamnă Valentina!

Călătoriile — vis al copilăriei împlinit

Imagine: Iurie KOZLOV

De o altă cale în viață nici nu putea fi vorba. Olesea a avut de mică în față sa exemplul viu și convingător al părinților. Mama Ecaterina a muncit vreo 30 de ani în calitate de recepționar de încărcături și bagaje la stația Ungheni. La aceeași stație a muncit 12 ani ca și mișcăriștată Serghei, din păcate, trecut în lumea celor dreapți. Unde mai pui că an de an, în vacanța de vară tatăl o lua cu sine pe Olesea atunci, cînd pleca în călătorie la Tiumeni să-și viziteze părintele. Anume atunci, în copilărie i-a încolțit visul de a călători.

Olesea BUDEANU a reușit să-și împlinească visul în anul 2008, cînd a devenit însoțitoare de vagon la Direcția deservire a călătorilor. Astfel, în toți acești ani ea îmbină utilul cu plăcutul: în calitate de însoțitoare a vagonului nr.4 al trenului de pasageri nr.341/342 Chișinău—Moskova Olesea Budeanu își îndeplinește cu plăcere obligațiile de serviciu, savurînd în același timp farmecul călătoriilor îndepărtate.

De fiecare dată, revenind acasă, doamna Olesea se străduie să ofere și mai multă căldură copiilor. Mamă iubitoare și grijulie, ea își alintă fiica și feciorul cu cele mai gustoase bucate. Veronica a absolvit ASEM, căpătînd specialitatea de manager în sfera turismului, și este angajată la o agenție de turism în Chișinău. Alexandru este elev în clasa a șasea la liceul «Mihai Eminescu» din Ungheni. Copiii își adoră mama și sînt mîndri de ea.

Altfel nici nu poate fi! Olesea Budeanu e o mamă iubitoare și grijulie, dar și un specialist de calitate. Îndeplinește

conștiințios și competent obligațiile de serviciu, în vagonul ei domnește mereu curățenia și confortul. Fiind o fire tolerantă, ea găsește de fiecare dată cheia potrivită pentru orice pasager. O ajută și o susține mereu și în toate colegul de serviciu, însoțitorul de vagon Serghei Leșciuc.

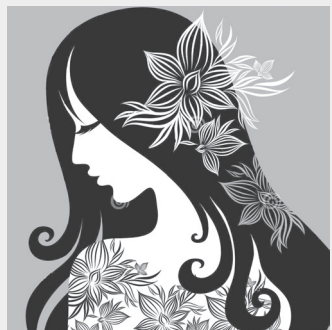
...De peronul gării feroviare din capitală se apropie lin garmitura trenului nr.341/342 de pe ruta Chișinău—Moskova. Incepe imbarcarea și pasagerii se grăbesc să-și ocupe locurile. Lingă ușa vagonului nr.4 Olesea Budeanu întîmpină cu un salut călduros și cu zîmbet călătorii. Ea pornește la drum cu dorința de a oferi oamenilor servicii de calitate în timpul călătoriei lor, dar în primul rînd de a le face această călătorie cit mai plăcută.

Liliana NICHIFOROV

ÎN IMAGINE: însoțitoarea de vagon Olesea Budeanu

Valentina TUKACI (în imagine) muncește în secția linii Bender din luna aprilie a anului 1969. La început a fost montator linii, categoria I, la districtul nr.13. Acumulînd experiență și cunoștințe de la îndrumători, a devenit montator, categoria a IV-a. În echipă a muncit cot la cot cu bărbații — la înlocuirea traverselor de lemn cu cele din beton armat, la îndreptarea liniei, minuind cu iscusință tirnăcopul electric. Munca grea n-a speriat-o niciodată, îndeplinea la timp și calitativ sarcinile, pe care le trasa brigadierul. Valentina Tukaci a fost premiată în repetate rînduri pentru muncă conștiințioasă, este decorată cu medalia «Veteran al muncii». În prezent ea muncește dereticitoare a încăperilor de producere, îndeplinindu-și la fel de bine obligațiile de serviciu, a relatat corespondentului nostru șeful secției Valeriu Lomov.

Valentin ANTOCI, casier bilete la st. Cimișlia, născut pe 8 martie:

— Pentru mine acest cuvînt este cel mai minunat: el se asociază în primul rînd cu regretata mama mea Afanasia,

Tandre, frumoase, ademenitoare

Pregătind ediția de 8 Martie a ziarului, am întrebât cîțiva bărbați-feroviar, ce semnificație poartă pentru ei cuvîntul «femeie». Dăm publicității răspunsurile lor.

chipul luminos și memoria căreia o păstrez în suflet. Față de soția Elena nutresc sentimente adevărate de dragoste și respect. Adorabile sînt fiicile Ludmila și Inna.

Gheorghe SLĂNINĂ, montator linii la districtul nr.5 al secției linii Chișinău, născut pe 8 martie:

— În concepția mea femeia este, în primul rînd, gospodină, ființa care păstrează aprinsă flacăra căminului familial. Anume așa este soția mea Parascovia.

La fel mi-a rămas în amintire și chipul mamei Stepanida. Cordiale felicitări în ajunul sărbătorii — pentru sora Mavra și fiicile dragi Svetlana și Victoria.

Nicolae SUFRĂI, economist la remiza vagoane nr.3:

— Femeia este în primul rînd mama copilului meu, dar și prieten, susținere, liniște și stabilitate în familie. Îmi iubesc foarte mult soția, încerc s-o protejez. Cu ocazia acestei sărbătorii minunate

o voi felicită neapărat și voi ridica o cupă de vin pentru ea și pentru toate femeile.

Serghei ZELENOV, revizor de sector pentru securitatea circulației:

— Femeia este cea mai bună prezentă în viața unui bărbat. Despre soția mea vreau să spun următoarele: o iubesc, este fermecătoare, generoasă, frumoasă. Tuturor reprezentanților sexului frumos le doresc să fie iubite și fidele bărbatului din preajmă.

Vasile RUSCIAC, electromecanic superior în secția nr.3 semnalizare și comunicații:

— Acest cuvînt este cel mai semnificativ în toate sensurile. În primul rînd el înseamnă viață. Or, dacă nu ar exista femeile, n-ar exista nici omeniarea pe Pămînt. Noi, bărbații, trebuie să avem grijă de ele.

Anatolie CONDRIUC, maistru-picher al districtului Brătușeni al secției linii nr.6:

— Firește, soție, mamă și gospodină în casă. Trăim cu soția împreună deja 43 de ani, am trecut prin multe încercări în acest răstimp. Îi sînt foarte recunoscător pentru dragoste și înțelegere.

ale magistrălei

Iubește și așteaptă...

Zi de zi pleacă în curse mecanicii de locomotivă și mecanicii-secunzi din depourile noastre. Acasă îi așteaptă cu nerăbdare să se întoarcă mamele, soțiile, copiii, surorile. Deja de mulți ani soțul Tamarei PREDEUS, inginer în secția exploatare a depoului de locomotive Bălți, Veaceslav Predeus remorchează trenuri pe sectorul de nord al magistrălei.

— Am făcut cunoștință la stația Popasna, unde eu munceam în calitate de impiegat de mișcare după absolvirea Colegiului feroviar din Artiomovsk, iar Veaceslav, sosit din Moldova în ținutul Donetsk, căpăta deprinderi de a conduce și îngriji tehnic locomotivele, — își deapănă amintirile femeia. — Abia după ce am jucat nunta am înțeles cum e să fii soție a mecanicului de locomotivă. Mereu stai cu grija să nu i se întâmple ceva rău pe parcurs, să fie cursa una reușită. Această neliniște există permanent.

— **Să fii soție a mecanicului de locomotivă mai înseamnă și multă grijă...**

— Desigur. Atmosfera în familie trebuie să fie liniștită, astfel încât soțul, înainte de a pleca în cursă, să se poată odihni cum se cuvine, să fie calm. Îmi amintesc cum pe timpuri la depoul Bălți, unde ne-am angajat cu soțul în anul 1977, chiar erau organizate întruniri ale soțiilor mecanicilor de locomotivă la acest subiect.

— **La fel de important este, probabil, și conținutul tainului, pe care-l ia cu sine la drum mecanicul de locomotivă...**

— Firește. Or, chiar și departe de casă el trebuie să se alimenteze sănătos. Eu am avut mereu grijă de acest aspect, deși

Fotografie din arhiva familiei

pe timpuri existau cantine pe lângă casele de odihnă ale echipajelor de locomotivă. Preparam o asemenea cantitate de bucate, încât nu reușea să consume tot, iar la întoarcerea acasă Veaceslav le povestea în glumă copiilor, că ceea ce au găsit în geanta sa le-a trimis iepurașul. Bucuroși, fiica și feciorul se apucau să mănince cu poftă, deși în mod obișnuit cu greu se așezau la masă. Astăzi copii sunt deja maturi, iar eu și soțul, amintindu-ne aceste și alte momente fericite din tinerețe, ne bucurăm, că am trăit atâtea ani în pace și bună înțelegere, fără a pierde cele mai bune calități sufletești. Apropo, și ginerele meu muncește mecanic de locomotivă.

A dialogat
Vladimir DOBREANSCHI

ÎN IMAGINE: soții Predeus

Ziua femeii — ziua de naștere!

Destinul i-a oferit primul cadou Alei ALBOT, distribuitoare a comenzilor de muncă la depoul de locomotive Chișinău, chiar în ziua venirii sale pe lume, dându-i-o dată a nașterii remarcabilă: 8 Martie! Apropo, puține reprezentante ale sexului frumos au avut norocul să se nască...de Ziua internațională a femeii.

Ala Albot, însă, nu consideră aceasta drept ceva ieșit din comun.

Pe cînd era mică nu putea nicicum să înțeleagă: de ce ai casei o sărbătoresc în aceeași zi și pe mama, și pe ea. Iar la grădinița din capitală, după terminarea matineelor pe 8 Martie, la care ea cînta și dansa, nu se împărțeau cadourile...

Situațiile curioase au continuat și la școală: a stat în aceeași bancă cu cole-

gul de clasă Oleg, care s-a născut și el... pe 8 Martie! Mai mult ca atât: ambii au venit pe lume la aceeași maternitate din Chișinău.

După data nașterii atât de originală a Alei Albot a urmat alegerea unei profesii și mai originale. Mică de statură, slăbuță, firavă, în anul 1979 eleva de ieri s-a angajat la muncă la uzina «Moldavidromas» în calitate de ucenică de strungar în secția mecanică. Peste mai puțin de un an a devenit strungar, categoria a doua.

Fire romantică, creativă, Ala Albot nu se multumește cu cele realizate. Ea se angajează la fabrica de giuvaieruri, unde parcurge calea de la discipol al giuvaierului-montator pînă la modelator în ceară, categoria întâia. Procesul creativ original de creare a bijuteriilor a captivat-o pentru o bună bucată de timp. Dar la un moment dat calea ferată a ademenit-o nu doar prin romantica călătoriilor îndepărtate, ci și prin dorința de a continua exemplul tatălui său, care muncea mecanic-secund de tren diesel la depoul de locomotive nr.1. Astfel, acum 31 de ani Ala Albot devine angajată a depoului din capitală. Astăzi este distribuitoare a comenzilor de muncă la această întreprindere.

Pe parcursul a trei decenii și mai bine, grație caracterului sociabil și farmecului personal, doamna Ala Albot a găsit mereu limbaj comun cu colegii de muncă — mecanici și mecanici-secunzi de tren diesel, ca, de altfel, și cu soțul dumneaei, Sevastian.

Liliana NICHIFOROV

ÎN IMAGINE: Ala Albot, distribuitoare a comenzilor de muncă la depoul de locomotive nr. 1

Imagine: Iurie KOZLOV

Sinele cu un luciul palid sub cerul primăvăratc își fac drum pe malul Nistrului chiar de la Vălcineț, și abia cînd de pe dealul înalt încep să se vadă casele localității Naslavcea, situate în defileu, o iau brusc spre stînga. Acolo, la umbra castanilor vara se află clădirea veche din cărămidă a stației cu peron îngrijit.

S-au scurs aproape zece ani de cînd această stație a ocupat un loc important în viața Nataliei RUNT.

I-a devenit atît de dragă încît îi rămîne devotată pînă în prezent. Or, ca să ajungă la locul de muncă trebuie să parcurgă de fiecare dată cinci kilometri, indiferent de condițiile climaterice.

— M-am obișnuit, — zimbeste femeia. — Știți ce-mi place cel mai mult? Procesul de muncă interesant, legat de circulația trenurilor pe acest sector cu relief complicat. Dar și colectivul tînăr, susținerea reciprocă. Aici există spațiu pentru inițiativă.

Imagine: Iurie KOZLOV

Hărăzită de destin

Natalia este absolventă a Colegiului tehnic de transport feroviar. O perioadă îndelungată a muncit impiegat de mișcare, iar din 13 octombrie 2014 a preluat conducerea stației. A trecut puțin timp de cînd ocupă funcția respectivă, dar a demonstrat deja calități de bun organizator. În timpul reviziei de toamnă cu comisia membrii acesteia n-au avut nici un fel de obiecții vis-a-vis de gradul de pregătire al stației pentru perioada de iarnă. Și în prezent este asigurată ordinea convenită, sint respectate regulile securității circulației. Referindu-se la planurile de viitor, Natalia a povestit despre ideea amenajării într-o încăpădere liberă a odăii de prînz pentru miș-

căriști. La realizarea inițiativelor, organizarea competentă a muncii acordă mult ajutor administrația întreprinderii mișcare Ocnița.

În prezent impiegatii de mișcare de la stația Tatiana Jurac, Ostap Jerebelovskii, Denis Bujac și Serghei Melnic se pregătesc activ de atestarea preconizată pentru luna martie. Va susține examenul de maturitate profesională și Natalia. Tînărul conducător, colegii ei aspiră la succese de muncă în continuare.

Vladimir DOBREANSCHI

ÎN IMAGINE: șefa stației Naslavcea Natalia Runt

I-a împrietenit activitatea în comun

Numeroase macazuri cu centralizare electrică, recepționarea și expedierea zilnică a trenurilor, lucrări de manevră pentru compunerea garniturilor de tren în trei direcții, două dintre care au o importanță strategică pentru magistrală — toate acestea formează specificul stației Ocnița. Printre cei ce dirijează procesul tehnologic complicat de aici este și tura impiegatului de mișcare Svetlana RUSNAC.

Imagine: Iurie KOZLOV

În acest colectiv unit, caracterizat printr-o disciplină bună și respectarea cu strictețe a instrucțiunilor de serviciu, a predominat întotdeauna spiritul feminin, ceea ce imprimă activității cotidiene o atmosferă aparte, imbinată cu sentimentul înalt al responsabilității, dar și cu mindria pentru profesie. Aceasta mobilizează oamenii să muncească fără a-și preocupă eforturile.

Fiecare membră a turei a parcurs o cale proprie pînă a ajunge la calea ferată. Svetlana Rusnac, bunăoară, care s-a angajat în transportul feroviar în anul 1981, a absolvit în tinerețe colegiul industrial-economic și probabil că ar fi putut să activeze în calitate de economist la vreo întreprindere. Dar i-a schimbat destinul soțul Mihail (în prezent șef de manevră). Anume el, cu devotamentul pentru domeniul feroviar ce-l caracterizează, a îndemnat-o să se angajeze la stația nodului feroviar. Pînă a-și ocupa locul la pupitrul ei a însușit câteva specialități din domeniul mișcare: cea de dis-

pecer de manevră, care o ajută să înțeleagă nuanțele procesului tehnologic.

Șefa turei are și un ajutor pe măsură în persoana operatoarei Maria RUSNAC, cu care muncește alături mai bine de douăzeci de ani. Prin multe încercări a trecut ea. Or, toate acestea n-au împiedicat-o să fie o bună profesionistă, mamă, bunică. Ea, ca întotdeauna, urcă de fiecare dată în odaia de serviciu și postului centralizare electrică, își ocupă locul la birou — mobilizată, concentrată, disciplinată, cu sufletul deschis către colegi. Înscrie scrupulos în registru datele privind recepționarea și expedierea trenurilor, notează dispozițiile dispecerilor, avertizările, alte informații necesare.

Își îndeplinesc conștiințios obligațiile de serviciu și alți membri ai turei: informatoarea Ludmila HARABAGIU, casierii marfă ALIONA LOȘAC și Taisia BARSKAIA, reglorii de viteze, șefii de manevră.

Vladimir DOBREANSCHI

ÎN IMAGINE: impiegatul de mișcare Svetlana Rusnac, responsabilul de informații Ludmila Garabagiu și operatoarea Maria Rusnac

Omagiu feroviarelor destoinice ale magistralei

În vîltoarea procesului tehnologic

Să muncești în hala blocului de producere al întreprinderii de traverse din beton armat din Bălți nu e deloc ușor. Loviturile înfundate, cu puterea de 160 tone, ale presele gigantice, ecorurile cărora se aud în toate colțurile, mănunchiurile de scinte ale instalațiilor de sudare, formele greoaie cu beton, agățate de cirlițele macaralei și purtate peste capetele muncitorilor spre camerele cu aburi — toate acestea alcătuiesc tabloul obișnuit al halei. De aceea pare cumva straniu să vezi în vîltoarea acestui proces tehnologic silueta unei femei cu cască și salopetă portocalie. Or, pentru maestrul de tură Liuba ȘAHRAI munca sa este una obișnuită. Muncește la întreprindere mai bine de opt ani și s-a adaptat bine la mediul ambiant.

A tunci, cînd îi cunoști caracterul, poți înțelege de ce a ales anume o asemenea ocupație. Liuba Șahrai face parte din acea categorie de oameni insistenți și tenace, care în viață nu obișnuiesc să cedeze în fața greutăților, urmîndu-și cu fermitate drumul spre scopul propus. Pînă a se angaja la întreprindere a muncit mai bine de douăzeci de ani montator linii la districtul Răuțel al secției liniei nr.5. Avea mereu bătătură în palme. Știa să minuiască tîrnăcopul, să

bată crampoanele în traversele de lemn, participa de rînd cu bărbații la pozarea singulară a traverselor. Iar seriile, revenind acasă după o zi de muncă, în pofida oboșelii se apuca de carte. Aceasta i-a permis să absolvească Colegiului tehnic de transport feroviar, secția cu frecvență redusă.

Întreprinderea de producere a traverselor, care tocmai se înființase în acea perioadă, a ademenit-o prin procesul tehnologic nou nu doar pentru magistrală, ci și pentru întreaga republică: ea oferea posibilități mai bune de autorealizare. S-a aflat printre primii angajați. Și-a început

Imagine: Iurie KOZLOV

activitatea în calitate de muncitoare la forme. Ulterior i s-a propus să conducă o tură.

Vladimir DOBREANSCHI

ÎN IMAGINE: maistrul de tură Liuba Șahrai

Grigore Vieru

Să pot întinde mîna s-o pun pe fruntea ta
Încetul la o parte șuvițele le-aș da,
Senină să rămîie, curată ca un crin
Icoana de iubire la care să mă-nchin.

Dar tu ca un luceafăr departe strălucești,
Abia cite o clipă în cale-mi te ivești,
Apoi dispari; și-n urmă rămîi în gîndul meu,
Vedenie iubită la care mă-nchin eu.

Factorii fericirii

Ceața dimineții mai acoperă încă satul cu casele sale, iar soții Carapcevskii se grăbesc deja pe ulicioară spre stația de autobuz. Trebuie să plece la Ungheni. Acolo se află stația, ce formează nucleul acestui nod feroviar de frontieră. Munca la sectorul mișcare demult a devenit sensul vieții celor doi soți. Ba mai mult: pe timpuri grație ei au făcut cunoștință Ecaterina și Vasile, fiind răsplățiți cu cea mai scumpă comoară: fericirea familială.

— Satul meu de baștină este Elizavetovca, raionul Ungheni, — povesteste cu voce caldă Ecaterina CARAPCEVSKAIA. — Pînă a pleca la odihna binemeritată tatăl meu, Afanasie Gural, a muncit lăcătuș la depoul locomotive de rulaj. Anume el m-a îndemnat să vin la calea ferată. În anul 1971, cînd împlinisem 17 ani, am fost angajată operator la biroul tehnic Beștești. Iar Vasile a devenit feroviar după

serviciul în armată. Ne-am întîlnit, ne-am plăcut, am jucat nunta — cum fac toți oamenii.

Acum mulți ani s-au stabilit cu traiul în satul Zagorancea de pe malul Prutului și de atunci trăiesc în pace și bună înțelegere. Au un fecior deja matur, pe nume Veaceslav. După absolvirea școlii de cultură generală tînarul a studiat la Colegiul tehnic de transport feroviar și, urmînd exemplul părinților, și-a început biografia de muncă la calea ferată. Și poate că astăzi am fi putut povesti despre continuarea unei dinastii de muncă, dacă viața în țara noastră n-ar fi atît de grea și plină de necazurii. Salariul mic l-a făcut pe tînar, la fel ca și pe mulți alți locuitori ai republicii, să plece în căutarea unui cîștig mai bun.

Părinții, însă, continuă să muncească la calea ferată, păstrînd în suflet entuziasmul de odinioară. În prezent Vasile Carapcevskii este șef de manevră, iar doamna Ecaterina — operatoră în același birou tehnic, împreună cu colegii fiind responsabilă de perfectarea documentației trenurilor de marfă. Din colectivul biroului condus de Olga GODEA mai fac parte operatorii Raisa CIAGLEI, Maria SASU, Lidia USATAIA și alții. De curînd biroul tehnic a fost dotat cu un computer nou cu program sofisticat, care permite introducerea și transmiterea mai calitativă și operativă la alte stații a informației despre mișcarea vagoanelor și încărcăturilor.

Vladimir DOBREANSCHI

Imagine: Iurie KOZLOV

FELICITĂRI!

Administrația și comitetul sindical din cadrul Trenului poduri nr.1 le felicită cu ocazia JUBILEULUI pe Tatiana GOLOVONOVA, contabil, și Zinaida GHEREG, șefă de depozit.

Multi ani cu sănătate,
Să aveți belșug în toate.
Bucurii și împlinire,
Viață bună, fericire!

* * *

Administrația și comitetul sindical de la Palatul de cultură al feroviarilor adresează cordiale felicitări Olgăi GURINA, vicedirector al PCF, cu ocazia minunatului JUBILEU, pe care-l sărbătorește.

O viață lungă să trăiți
Cu multă demnitate.
S-aveți mereu doar bucurii,
Succese mari în toate.

Norocul, fericirea
Să nu vă părăsească,
Iar dragostea, iubirea
Mereu să vă-nsoțească!

* * *

Colectivul și comitetul sindical ale secției liniei Basarabeasca vin cu felicitări cordiale de ziua nașterii către Anastasia STOMATOVA și Svetlana AMBRUSEVICI, tehnicieni în secția liniei nr.3.

Sănătate, bucurie,
Viața lungă să vă fie.
Să vă știm numai de bine,
Fără lacrimi și suspine.
Cu pace în gînd și-n casă,
Mulți ani, viață frumoasă!

* * *

Administrația și comitetul sindical ale serviciului pază paramilitară le felicită cu prilejul zilei de naștere pe Lidia POPESCU, contabil-șef, și Marta MOSCAL, contabil pentru salarii.

— Cele mai frumoase flori, cele mai cordiale urări pentru o zi minunată și un an plin de realizări. Mulți ani înfloritori!

* * *

Administrația și comitetul sindical ale st.Mateuți adresează cordiale felicitări colegelor angajate ale stației cu ocazia Zilei internaționale a femeii 8 Martie, dorindu-le multă sănătate, pace în suflet și în familie, fericire și noroc.

Martie

Ce trebuie să știe bărbații

De 8 Martie femeile nu-și doresc orice cadou!

Vine o zi, cînd toată populația masculină a țării închide televizoarele, se ridică de pe canapele și iese din case. Încotro se îndreaptă? Desigur, prin magazine, în speranța de a găsi și cumpăra un cadou pentru femeia dragă. Dar a alege cadoul potrivit nu e o sarcină ușoară.

După cum demonstrează cercetările, de 8 Martie femeile NU DORESC cel mai mult să primească:

✓ **ustensile de bucătărie și tehnică de uz casnic.** Ele vor bănuți numaidecît o aluzie fină, precum că locul lor e la bucătărie (și n-are nici o importanță, că bărbatul nu s-a gîndit deloc la asta). Nici o femeie nu vrea să se simtă bucătăreasă, chiar dacă petrec la bucătărie mult timp;

✓ **îmbrăcăminte și lenjerie de corp.** Dacă hainele îi vor fi mari, domnișoara se va gîndi neapărat că bărbatul drag o consideră prea plină și că trebuie să se pună pe slăbit. În cazul cînd haina se va dovedi a fi mică, întrebările de genul «Chiar sint așa de grasă?!» sint inevitabile;

✓ **cadoul trebuie să fie expres pentru ea.** Dacă veți procura ceva după principiul «să prindă bine în gospodărie», acesta nu va mai fi cadou, ci o investiție convenabilă;

✓ **niciodată să nu dăruiți bani!** Un asemenea cadou amintește mai mult salariul al 13-lea ori pur și simplu un premiu pentru muncă impecabilă;

✓ **ca să nu vă pomeniți cu cadoul plasat pe vecie în vreo debara, nu dăruiți femeilor suvenire absurde de genul căi din fontă ori femeii africane de aramă cu coșuri pe cap;**

✓ **evitați să dăruiți persoanei apropiate cadouri din seria «alimentară»:** torte, bomboane, vin, șampanie și alte asemenea produse. Ele te duc la ideea de ajutoare umanitare;

✓ **deși majoritatea dintre noi sint foarte tandri la vederea țincșorilor, motănașilor ori puilor de hirciog,** prea puțini sint cei ce doresc să primească un asemenea cadou pe neașteptate. El presupune o responsabilitate suplimentară, de aceea în cel mai bun caz este dat pe miini bune, iar în cel mai rău caz — lăsat în stradă.

«Totuși, ce să dăruiți femeii dragi de 8 Martie?» — se întrebă alarmați bărbații. Răspunsul e simplu. Principalul este cit suflet veți pune în acel cadou. Or, nu contează cadoul, ci persoana care-l face. Manifestați-vă prin cadou. Cel mai important e ca acesta să dezvăluie atitudinea bărbatului și cunoașterea obiceiurilor, gusturilor persoanei dragi, căreia îi este destinat. Remarcabila Koko Shanelle spunea, că atunci cînd bărbatul vrea să-i facă femeii un cadou, o ia de soție.

Așa dar, dacă n-ați decis deocamdată, ce cadou să-i oferiți femeii dragi, dăruiți-i pagina curată din pașaportul vostru... Succesul este asigurat!